UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2011 *

Asiassa C-375/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Sąd Najwyższy (Puola) on esittänyt 15.7.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 23.9.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

vastaan

Tele2 Polska sp. z o.o., josta on tullut Netia SA,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot ja D. Šváby sekä tuomarit A. Rosas, E. Juhász (esittelevä tuomari), J. Malenovský, E. Levits ja A. Ó Caoimh,

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.9.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Puolan hallitus, asiamiehinään M. Dowgielewicz, K. Zawisza ja M. Laszuk,

– Tšekin hallitus, asiamiehenään M. Smolek,

– Euroopan komissio, asiamiehinään F. Castillo de la Torre ja K. Mojzesowicz,

– EFTAn valvontaviranomainen, asiamiehinään X. Lewis ja M. Schneider,

kuultuaan julkisasiamiehen 7.12.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1; jäljempänä asetus) 5 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (kilpailu- ja kuluttajansuoja-asioiden viraston johtaja, jäljempänä Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji) ja Tele2 Polska sp. z o.o., josta on tullut Netia SA, ja joka koskee mainitun johtajan tekemää EY 82 artiklan soveltamista koskevaa päätöstä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Asetuksen johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä todetaan seuraavaa:

”Sellaisen järjestelmän aikaansaamiseksi, jolla varmistetaan, että kilpailu yhteismarkkinoilla ei vääristy, perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaa on sovellettava yhteisössä tehokkaasti ja yhtenäisesti.”

4 Asetuksen johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä todetaan seuraavaa:

”Yhteisön kilpailusääntöjen tehokkaan täytäntöönpanon ja tähän asetukseen sisältyvän yhteistyömekanismin asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset ja tuomioistuimet on velvoitettava soveltamaan myös [EY] 81 ja [EY] 82 artiklaa, kun ne soveltavat kansallista kilpailulainsäädäntöä sopimuksiin ja käytäntöihin, jotka voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.”

5 Asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Poikkeustapauksissa yhteisön yleisen edun niin vaatiessa voi myös olla tarpeen, että komissio tekee ilmoitusluonteisen päätöksen, jossa se toteaa, että perustamissopimuksen [EY] 81 artiklassa tai [EY] 82 artiklassa asetettu kielto ei sovellu; tällöin tarkoituksena on oikeuden selventäminen ja sen johdonmukaisen soveltamisen varmistaminen yhteisössä erityisesti sellaisten uudenlaisten sopimusten tai käytäntöjen osalta, joita ei ole vielä ratkaistu nykyisessä oikeus- ja hallintokäytännössä.”

6 Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset tai kansalliset tuomioistuimet soveltavat kansallista kilpailulainsäädäntöä [EY] 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin sopimuksiin, yritysten yhteenliittymien päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka saattavat vaikuttaa kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, niiden on myös sovellettava [EY] 81 artiklaa mainitunlaisiin sopimuksiin, päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin. Jos jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset tai kansalliset tuomioistuimet soveltavat kansallista

kilpailulainsäädäntöä [EY] 82 artiklassa kiellettyihin väärinkäyttötapauksiin, niiden on myös sovellettava [EY] 82 artiklaa.”

7 Asetuksen 5 artiklassa, jonka otsikkona on ”Jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten toimivalta”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisilla on toimivalta soveltaa [EY] 81 ja [EY] 82 artiklaa yksittäisissä asioissa. Toimiessaan omasta aloitteestaan tai kantelun perusteella ne voivat tässä tarkoituksessa tehdä seuraavat päätökset:

– vaatia lopettamaan rikkominen,

– määrätä välitoimenpiteitä,

– hyväksyä sitoumuksia,

– määrätä sakkoja, uhkasakkoja taikka muita niiden kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä seuraamuksia.

Jos viranomaiset katsovat hallussaan olevien tietojen perusteella, että kiellon edellyttämät perusteet eivät täyty, ne voivat myös päättää, ettei niiden ole syytä toteuttaa toimenpiteitä.”

8 Asetuksen 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

”[EY] 81 ja [EY] 82 artiklan soveltamiseen liittyvän yhteisön yleisen edun sitä edellyttäessä komissio voi omasta aloitteestaan tehdä päätöksen, jossa todetaan, että [EY] 81 artiklaa ei voida soveltaa sopimukseen, yritysten yhteenliittymien päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, koska joko [EY] 81 artiklan 1 kohdan edellytykset eivät täyty tai [EY] 81 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät.

Komissio voi tehdä vastaavanlaisen toteamuksen [EY] 82 artiklan osalta.”

Kansallinen lainsäädäntö

9 Kilpailu- ja kuluttajansuoja-asioista 15.12.2000 annetun lain (ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów; Dz. U. 2005, nro 244, järjestysnumero 2080), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin (jäljempänä kilpailu- ja kuluttajansuoja-asioista annettu laki), 8 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Yhden tai useamman yrityksen harjoittama määräävän markkina-aseman väärinkäyttö kulloinkin kyseessä olevilla markkinoilla on kielletty.

– –

3. Määräävää markkina-asemaa väärinkäyttäen tehdyt toimet ovat kokonaan tai merkityksellisiltä osin mitättömiä.”

10 Kilpailu- ja kuluttajansuoja-asioista annetun lain 11 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Jos [Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji] katsoo, ettei 5 ja 8 §:ssä asetettuja kieltoja ole rikottu, se tekee päätöksen, jossa se toteaa, ettei menettelytapa ole ollut kilpailua rajoittava.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji aloitti asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kansallisena kilpailuviranomaisena menettelyn Telekomunikacja Polska SA:ta, jonka epäiltiin rikkoneen kilpailu- ja kuluttajansuoja-asioista annetun lain 8 §:ää ja EY 82 artiklaa (josta on tullut SEUT 102 artikla), vastaan. Se totesi tämän menettelyn päätteeksi, ettei kyseisen määräävässä markkina-asemassa olleen yrityksen menettely merkinnyt tämän aseman väärinkäyttöä eikä tämä menettely ollut siten kansallisen lainsäädännön tai SEUT 102 artiklan vastaista. Niinpä Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji teki kansallisen lainsäädännön perusteella päätöksen, jossa se totesi, ettei kyseinen yritys ollut ottanut käyttöön mitään kilpailunrajoitusta, kun taas SEUT 102 artiklan rikkomisesta se katsoi olevan tarpeetonta lausua siitä syystä, että vaatimukselta puuttui kohde.

12 Tele2 Polska sp. z o.o., josta on tullut Netia SA, haki muutosta tähän päätökseen.

13 Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (alueellinen tuomioistuin – kilpailu- ja kuluttajansuoja-asioita käsittelevä tuomioistuin) kumosi mainitun riitautetun päätöksen ja Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varsovan muutoksenhakutuomioistuin) vahvisti tämän saman päätöksen kumoamisen ja katsoi, että Prezes Urzędu Ochrony Konkurencjin olisi pitänyt tehdä päätös, jolla todetaan, ettei SEUT 102 artiklassa tarkoitettua kilpailun rajoittamista ole tapahtunut, koska se oli tehnyt tällaisen päätöksen kansallisessa lainsäädännössä säädetyn määräävän markkina-aseman väärinkäytön kiellon osalta.

14 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji teki kassaatiovalituksen Sąd Najwyższylle (ylimmän asteen tuomioistuin) ja esitti, ettei asetuksessa anneta sille mahdollisuutta tehdä asiasisältöä koskevaa päätöstä, jonka mukaan kyseessä olevan yrityksen menettelytavat eivät ole SEUT 102 artiklan vastaisia.

15 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencjin mukaan asetuksen 5 artiklassa säädetään kansallisten kilpailuviranomaisten toimivallasta ja rajoitetaan näiden viranomaisten päätöksentekomahdollisuuksia. Sille ei ole kyseisellä artiklalla annettu mitään toimivaltaa tehdä asiasisältöä koskevaa päätöstä, jonka mukaan yrityksen menettelytavat eivät ole SEUT 102 artiklan vastaisia. Niinpä kun Telekomunikacja Polska SA:ta vastaan aloitetussa menettelyssä kävi ilmi, ettei tämä yritys ole SEUT 102 artiklassa tarkoitetulla tavalla väärinkäyttänyt määräävää markkina-asemaa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji teki päätöksen lopettaa kyseinen menettely ottamatta kantaa asiasisältöön. Asetuksen 5 artiklassa luetellaan neljä asiasisältöä koskevan päätöksen tyyppiä, eikä mikään niistä koske sitä, että kansallinen kilpailuviranomainen voisi todeta, ettei rikkomista ole tapahtunut. Lisäksi asetuksen 10 artiklassa, jossa tunnustetaan komissiolla olevan oikeus yhteisön yleisen edun sitä edellyttäessä tehdä omasta aloitteestaan päätös, jossa todetaan, ettei SEUT 102 artiklaa voida soveltaa tiettyihin yrityksen menettelyihin, ei anneta tätä oikeutta kansallisille kilpailuviranomaisille. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencjin mukaan asetuksen 10 artiklalla pyritään estämään se, että kansalliset kilpailuviranomaiset voisivat viedä komissiolta kaikki mahdollisuudet todeta SEUT 101 tai SEUT 102 artiklan rikkominen tekemällä päätöksiä, joilla ne

toteavat, ettei näitä määräyksiä ole rikottu, kun otetaan huomioon se, että ne bis in idem -periaate olisi tällöin esteenä komission päätökselle.

16 Sąd Najwyższy katsoo yhtäältä, että menettelyllinen itsemääräämisoikeus on tässä tilanteessa rajoitettu eikä anna Prezes Urzędu Ochrony Konkurencjille mahdollisuutta tehdä päätöstä, jossa todetaan, ettei kilpailua rajoittavia käytäntöjä ole sovellettu, sillä tällainen päätös ei kuulu asetuksen 5 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä olevaan päätösten luetteloon.

17 Toisaalta Sąd Najwyższy esittää, että asetuksen 5 artiklan toisen kohdan, luettuna yhdessä sen 5 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen ja mainitun asetuksen muiden säännösten kanssa, teleologinen ja toiminnallinen tulkinta voisi mahdollistaa sen, että kansallinen kilpailuviranomainen tekee kyseessä olevan kaltaisen päätöksen. Asetuksen 5 artiklan toisen kohdan sanamuodon, jonka mukaan kansalliset kilpailuviranomaiset voivat päättää, ”ettei niiden ole syytä toteuttaa toimenpiteitä”, jos kiellon edellytykset eivät täyty, perusteella ei voida sulkea pois tällaista mahdollisuutta.

18 Edellä esitetyn perusteella Sąd Najwyższy on päättänyt lykätä ratkaisun antamista asiassa ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [asetuksen] 5 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen kilpailuviranomainen ei saa tehdä päätöstä, jolla se toteaa, ettei kyseessä ollut EY 82 artiklassa tarkoitettu kilpailua rajoittava menettelytapa, jos tämä viranomainen katsoo menettelyn päätteeksi, ettei yritys ole rikkonut tässä perussopimuksen määräyksessä olevaa määräävän markkina-aseman väärinkäytön kieltoa?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tilanteessa, jossa kansallinen kilpailuviranomainen voi kansallisen kilpailulainsäädännön nojalla päättää kilpailuoikeudellisen menettelyn – jos se katsoo, ettei yrityksen käyttäytyminen ollut EY 82 artiklan kiellon vastaista – vain tekemällä päätöksen, jossa se toteaa, ettei kyseessä ollut kilpailua rajoittava menettelytapa, [asetuksen] 5 artiklan [toista kohtaa] tulkittava siten, että se on välitön oikeudellinen perusta sille, että tämä viranomainen tekee 'päätöksen, jonka mukaan [sillä] ei ole syytä toteuttaa toimenpiteitä?'"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko asetuksen 5 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että tutkiessaan, täyttyvätkö SEUT 102 artiklan soveltamisen edellytykset, ja katsoessaan tämän tutkimuksen päätteeksi, ettei väärinkäyttöä ole tapahtunut, kansallinen kilpailuviranomainen voi tehdä päätöksen, jossa se toteaa, ettei mainittua artiklaa ole rikottu.

20 Aluksi on todettava, että asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos kansalliset kilpailuviranomaiset soveltavat kansallista kilpailulainsäädäntöä määräävässä markkina-asemassa olevan yrityksen tämän aseman väärinkäyttöä merkitseviin menettelytapoihin, jotka saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, niiden on myös sovellettava SEUT 102 artiklaa.

21 Asetuksen 5 artiklan ensimmäisessä kohdassa täsmennetään jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten toimivaltaa soveltaa SEUT 101 ja SEUT 102 artiklaa yksittäistapauksissa. Mainitun säännöksen mukaan kyseiset viranomaiset voivat, kun ne ottavat kantaa asiasisältöön, tehdä omasta aloitteestaan tai kantelun perusteella päätöksen, jolla ne vaativat lopettamaan rikkomisen, määräävät välitoimenpiteitä, hyväksyvät sitoumuksia ja määräävät sakkoja, uhkasakkoja taikka muita niiden kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä seuraamuksia.

22 Asetuksen 5 artiklan toisessa kohdassa säädetään, että jos kansalliset kilpailuviranomaiset katsovat hallussaan olevien tietojen perusteella, etteivät kiellon edellyttämät perusteet täyty, ne voivat päättää, ettei niiden ole syytä toteuttaa toimenpiteitä.

23 Jälkimmäisen säännöksen sanamuodosta ilmenee selvästi, että tällaisessa tilanteessa kansallisen kilpailuviranomaisen toimivalta rajoittuu sellaisen päätöksen tekemiseen, jossa se toteaa, ettei sen ole syytä toteuttaa toimenpiteitä.

24 Tämän kansallisten kilpailuviranomaisten toimivallan rajoituksen vahvistaa se, mitä on säädetty komission päätösvallasta niissä tilanteissa, joissa SEUT 101 ja SEUT 102 artiklaa ei ole rikottu. Komissio voi asetuksen 10 artiklan mukaan todeta päätöksellä, ettei EY 81 ja EY 82 artiklaa voida soveltaa.

25 Asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa täsmennetään, että komissio voi tehdä tällaisen deklaratorisen päätöksen ”poikkeustapauksissa”. Tämän perustelukappaleen mukaan kyseisen toimenpiteen tarkoituksena on ”oikeuden selventäminen ja sen johdonmukaisen soveltamisen varmistaminen [unionissa] erityisesti sellaisten

uudenlaisten sopimusten tai käytäntöjen osalta, joita ei ole vielä ratkaistu nykyisessä oikeus- ja hallintokäytännössä".

26 Oikeuskäytännössä on lisäksi todettu, että sen takaamiseksi, että kilpailusääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti jäsenvaltioissa, asetuksella on otettu käyttöön komission ja kansallisten kilpailuviranomaisten välinen yhteistyöjärjestely vilpittömän yhteistyön yleisen periaatteen mukaisesti (ks. vastaavasti asia C-429/07, X, tuomio 11.6.2009, Kok., s. I-4833, 20 ja 21 kohta).

27 Se, että kansallisille kilpailuviranomaisille annettaisiin mahdollisuus tehdä päätöksiä, joissa todetaan, ettei SEUT 102 artiklaa ole rikottu, saattaisi kyseenalaiseksi asetuksella käyttöön otetun yhteistyöjärjestelmän ja rajoittaisi komission toimivaltaa.

28 Tällainen "kielteinen" asiasisältöä koskeva päätös saattaisi haitata SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan yhdenmukaista soveltamista, joka on yksi asetuksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa ilmaistuista asetuksen tavoitteista, sillä se voisi estää komissiota toteamasta myöhemmin, että kyseessä olevalla menettelytavalla rikottiin näitä unionin oikeuden määräyksiä.

29 Sekä asetuksen sanamuodosta ja rakenteesta että sillä tavoitellusta päämäärästä ilmenee, että sitä, ettei SEUT 102 artiklaa ole rikottu, koskevat toteamukset kuuluvat komission tehtäviin, vaikka tätä artiklaa sovellettaisiin kansallisen kilpailuviranomaisen suorittamassa menettelyssä.

30 Niinpä ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen 5 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että tutkiessaan, täyttyvätkö SEUT 102 artiklan soveltamisen edellytykset, ja katsoessaan tämän tutkimuksen päätteeksi, ettei väärinkäyttöä ole tapahtunut, kansallinen kilpailuviranomainen voi tehdä päätöksen, jossa se toteaa, ettei mainittua artiklaa ole rikottu.

Toinen kysymys

31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko asetuksen 5 artiklan toinen kohta välittömästi sovellettava ja voiko kansallinen kilpailuviranomainen, jonka mukaan SEUT 102 artiklan mukaiset menettelytavan kieltämisen edellytykset eivät täyty, kyseisen säännöksen perusteella lopettaa yritystä vastaan aloittamansa menettelyn päätöksellä, jolla se toteaa, ettei sen ole syytä toteuttaa toimenpiteitä, vaikka kansallisessa lainsäädännössä säädetään tällaisten tilanteiden varalta ainoastaan mahdollisuudesta tehdä asiasisältöä koskeva kielteinen päätös.

32 Ensimmäiseen kysymykseen annettavasta vastauksesta seuraa, että kansallinen kilpailuviranomainen ei voi tehdä päätöstä, jolla se toteaa, ettei SEUT 102 artiklaa ole rikottu. Asetuksen 5 artiklan toisen kohdan mukaan tällainen viranomainen voi kuitenkin, jos se katsoo hallussaan olevien tietojen perusteella, etteivät kiellon edellyttämät perusteet täyty, päättää, ettei sen ole syytä toteuttaa toimenpiteitä.

33 Tässä yhteydessä on huomattava, että kansallinen kilpailuviranomainen voi soveltaa kansallisia säännöksiä vain siinä tapauksessa, ettei unionin oikeuteen sisälly erityistä säännöstä.

34 Käsiteltävässä asiassa on niin, että koska asetuksen 5 artiklaa sovelletaan välittömästi kaikissa jäsenvaltioissa SEUT 288 artiklan perusteella, se on esteenä sellaisen kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvan säännöksen soveltamiselle, jolla velvoitetaan lopettamaan SEUT 102 artiklan soveltamista koskeva menettely päätöksellä, jolla todetaan, ettei mainittua määräystä ole rikottu.

35 Niinpä toiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen 5 artiklan toinen kohta on välittömästi sovellettava ja se on esteenä sellaisen kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvan säännöksen soveltamiselle, jolla velvoitetaan lopettamaan SEUT 102 artiklan soveltamista koskeva menettely päätöksellä, jolla todetaan, ettei mainittua määräystä ole rikottu.

Oikeudenkäyntikulut

36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 5 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että tutkiessaan, täyttyvätkö SEUT 102 artiklan soveltamisen edellytykset, ja katsoessaan tämän tutkimuksen päätteeksi, ettei väärinkäyttöä ole tapahtunut,

kansallinen kilpailuviranomainen voi tehdä päätöksen, jossa se toteaa, ettei mainittua artiklaa ole rikottu.

2) Asetuksen N:o 1/2003 5 artiklan toinen kohta on välittömästi sovellettava ja se on esteenä sellaisen kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvan säännöksen soveltamiselle, jolla velvoitetaan lopettamaan SEUT 102 artiklan soveltamista koskeva menettely päätöksellä, jolla todetaan, ettei mainittua määräystä ole rikottu.

Allekirjoitukset